

Και όταν, Γέροντα, είναι χαλασμένα τα νεύρα;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

- Και όταν, Γέροντα, είναι χαλασμένα τα νεύρα;
  - Χαλασμένα τα νεύρα; Τι θα πη αυτό; Μήπως είναι χαλασμένος ο λογισμός; Το πιο καλό απ' όλα είναι ο καλός λογισμός.
- Κάποιος κοσμικός είχε φτιάξει σπίτι σε ένα ήσυχο μέρος. Αργότερα από την μια μεριά έγινε γκαράζ, από την άλλη δρόμος και από την άλλη ένα κοσμικό κέντρο. Μέχρι τα μεσάνυχτα ντασούλια. Δεν μπορούσε ο καημένος να κοιμηθή• έβαζε ωτασπίδες στ' αυτιά, άρχισε να παίρνη και χάπια. Κόντευε να τρελλαθή. Ήρθε και με βρήκε. «Γέροντα, αυτό και αυτό, μου λέει• δεν μπορούμε να ησυχάσουμε. Τι να κάνω; Σκέφτομαι να φτιάξω άλλο σπίτι».

Να βάλης καλό λογισμό, του λέω. Να σκέφτεσαι, αν γινόταν πόλεμος και στο γκαράζ έφτιαχναν τα τανκς, δίπλα ήταν νοσοκομείο και έφερναν τα ασθενοφόρα τους τραυματίες και εσένα σου έλεγαν: "Κάθησε εδώ. Σου εξασφαλίζουμε την ζωή,

δεν θα σε πειράξουμε. Μπορείς να βγαίνης από το σπίτι σου ελεύθερα μόνο στην ακτίνα που είναι κτισμένα αυτά, γιατί εκεί δεν θα πέσῃ σφαίρα” ή “να μείνης στο σπίτι σου και δε θα σε ενοχλήσῃ κανείς”, μικρό πράγμα θα ήταν αυτό; Δεν θα το θεωρούσες ευλογία; Γι’ αυτό τώρα να πης: «Δόξα σοι ο Θεός, δεν γίνεται πόλεμος, ο κόσμος είναι καλά και κάνει τις δουλειές του. Στο γκαράζ αντί τα τανκς φτιάχνουν τα αυτοκίνητά τους οι άνθρωποι. Δόξα σοι ο Θεός, δεν υπάρχει νοσοκομείο, τραυματίες κ.λπ. Δεν περνούν τανκς• αυτοκίνητα περνούν και οι άνθρωποι τρέχουν στις δουλειές τους”. Αν φέρης έτσι καλό λογισμό, θα έρθη η δοξολογία μετά».

Κατάλαβε ο καημένος ότι όλη η βάση είναι η σωστή αντιμετώπιση και έφυγε αναπαυμένος. Τα αντιμετώπισε σιγά- σιγά με καλούς λογισμούς, πέταξε και τα χάπια και κοιμόταν χωρίς δυσκολία. Βλέπεις με έναν καλό λογισμό πως τακτοποιείται κανείς;

Μια φορά ταξίδευα με το λεωφορείο και ο εισπράκτορας έβαλε το ράδιο δυνατά. Μερικοί νεαροί που θρήσκευαν, είπαν ότι είναι και ένας μοναχός και του έκαναν επανειλημμένως νόημα να το κλείση. Μια-δυο, τίποτε αυτός• το έβαλε πιο δυνατά. «Αφήστε τον, τους είπα, δεν πειράζει• μου κάνει ισοκράτημα στην ψαλμωδία μου». Με τον λογισμό μου έλεγα: «Αν, Θεός φυλάξοι, γινόταν ένα ατύχημα λίγο πιο πέρα και αναγκάζονταν να βάλουν στο δικό μας αυτοκίνητο ανθρώπους σακατεμένους, άλλος να είναι με σπασμένο πόδι, άλλος με σπασμένο κεφάλι, πως θα άντεχα αυτήν την σκηνή;

Δόξα σοι ο Θεός, οι άνθρωποι είναι καλά και τραγουδούν κιόλας»

Έτσι ταξίδευα μια χαρά ψάλλοντας...!!!

Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου Λόγοι Α΄, Με πόνο και αγάπη για το σύγχρονο άνθρωπο, Ιερόν Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος» Σουρωτή Θεσσαλονίκη

Πηγή: vimaorthodoxias.gr